

Pobór i egzekucja

 16.04.2024

Zasady ogólne [1]

Egzekucją należności pieniężnych zajmują się:

- naczelnik urzędu skarbowego,
- inne organy, np. jednostki samorządu terytorialnego - w ograniczonym zakresie [2].

Co obejmuje egzekucja administracyjna:

- podatki, opłaty i inne należności [3],
- niepodatkowe należności budżetowe [4],
- przychody z prywatyzacji,
- grzywny i kary pieniężne wymierzone przez organy administracji publicznej,
- należności pieniężne, które pozostają w zakresie właściwości organów administracji publicznej,
- należności od jednostek budżetowych, które wynikają z zastosowania wzajemnego potrącenia zobowiązań podatkowych ze zobowiązaniami tych jednostek,
- wpłaty na rzecz funduszy celowych utworzonych na podstawie odrębnych przepisów,
- należności pieniężne z tytułu składek specjalnych do Funduszu Rezerwowego,
- należności pieniężne państwa członkowskiego z tytułu:
 - a. podatków i należności celnych pobieranych przez to państwo lub w jego imieniu, przez jego jednostki podziału terytorialnego lub administracyjnego, w tym organy lokalne, lub w imieniu tych jednostek lub organów, a także w imieniu Unii Europejskiej,
 - b. refundacji, interwencji i innych środków, które stanowią część całkowitego lub częściowego systemu finansowania Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolniczego Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW), w tym kwot należnych w związku z tymi działaniami,
 - c. opłat i innych należności pieniężnych przewidzianych w ramach wspólnej organizacji rynku Unii Europejskiej dla sektora cukru,

- d. kar, grzywien, opłat i dopłat administracyjnych związanych z należnościami pieniężnymi, o których mowa w pkt 1-3, nałożonych przez organy właściwe do pobierania podatków i należności celnych lub właściwe do prowadzenia postępowań administracyjnych dotyczących podatków i należności celnych lub potwierdzonych przez organy administracyjne lub sądowe na wniosek organów właściwych w sprawie podatków i należności celnych lub potwierdzonych przez organy administracyjne lub sądowe na wniosek organów właściwych w sprawie podatków i należności celnych,
 - e. opłat za zaświadczenia i podobne do zaświadczeń dokumenty wydane w postępowaniach administracyjnych w sprawie należności pieniężnych, o których mowa w pkt 1,
 - f. odsetek i kosztów związanych z należnościami pieniężnymi, o których mowa w pkt 1-5, w związku z którymi możliwe jest zwrócenie się o wzajemną pomoc na podstawie ustawy o wzajemnej pomocy,
 - g. administracyjnych kar pieniężnych lub grzywien administracyjnych nałożonych na pracodawcę, który deleguje pracownika z terytorium RP, w związku z naruszeniem przepisów o delegowaniu pracowników w ramach świadczenia usług,
- należności pieniężne przekazane do egzekucji administracyjnej na podstawie ratyfikowanych umów międzynarodowych, których stroną jest Rzeczpospolita Polska,
 - koszty egzekucyjne i koszty upomnienia,
 - należności pieniężne przekazane do egzekucji administracyjnej na podstawie innych ustaw.

Egzekucja administracyjna ww. zobowiązań odbywa się na podstawie decyzji lub postanowienia właściwego organu albo, w zakresie administracji rządowej i jednostek samorządu terytorialnego, na podstawie przepisu prawa (chyba, że przepis szczególny wymaga egzekucji sądowej).

Egzekucja administracyjna obejmuje ponadto inne zobowiązania [5], jeżeli wynikają one odpowiednio:

- z zeznania lub z deklaracji złożonej przez podatnika lub płatnika,
- z deklaracji złożonej w państwie członkowskim identyfikacji, o której mowa w art. 59, art. 61 i art. 61a rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 282/2011 z dnia 15 marca 2011 r. ustanawiającego środki wykonawcze do dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej
- ze zgłoszenia celnego złożonego przez zobowiązanego,
- z deklaracji rozliczeniowej złożonej przez płatnika składek na ubezpieczenie społeczne,
- z informacji o opłacie paliwowej,
- z wezwania do wniesienia opłaty dodatkowej,
- z informacji o dopłatach,
- z deklaracji o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi albo z zawiadomienia właściciela nieruchomości przez wójta, burmistrza lub prezydenta miasta o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi,
- z rozliczenia zamknięcia [6],
- z informacji o opłacie emisyjnej.
- z deklaracji o wysokości daniny solidarnościowej,

- z wykazu zawierającego informacje i dane o zakresie korzystania ze środowiska oraz o wysokości należnych opłat,
- z informacji, o której mowa w art. 92 ust. 17 pkt 1 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi,
- z informacji, o której mowa w art. 12g ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zdrowiu publicznym,
- ze zbiorczej deklaracji miesięcznej [7],
- z deklaracji, o której mowa w art. 20 ust. 7 pkt 1 ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego, o Rzeczniku Finansowym i o Funduszu Edukacji Finansowej,
- z oświadczenia [8],
- z kwartalnej deklaracji [9],
- formularza [10].

Egzekucję administracyjną stosuje się jeżeli ww. dokumenty zawierają pouczenie, że są podstawą do wystawienia tytułu wykonawczego oraz wierzyciel doręczył zobowiązanemu upomnienie.

Ograniczenia i wyłączenia

Aby zapewnić zobowiązanemu i członkom jego rodziny minimum egzystencji, egzekucji administracyjnej nie podlegają m.in. następujące składniki majątkowe [11]:

1. przedmioty urządzenia domowego, pościel, bielizna i ubranie niezbędne dla zobowiązanego i będących na jego utrzymaniu członków rodziny, a także ubranie niezbędne do pełnienia służby lub wykonywania zawodu,

Przedmiotami niezbędnymi nie są m.in. meble stylowe i stylizowane, kolorowe telewizory (chyba że starsze niż 5 lat), radioodbiorniki stereofoniczne, urządzenia służące do nagrywania lub odtwarzania obrazu lub dźwięku, komputery i urządzenia peryferyjne (chyba że są niezbędne zobowiązanemu do pracy zarobkowej wykonywanej przez niego osobiście), futra ze skór szlachetnych, dywany wełniane i ze skór naturalnych, porcelana, szkło ozdobne i kryształy, sztuce z metali szlachetnych, dzieła sztuki, a w przypadku rolników np. jeden ciągnik na 25 ha powierzchni gruntów wraz z urządzeniami towarzyszącymi niezbędnymi do uprawy, pielęgnacji, zbioru i transportu ziemioplodów, podstawowe maszyny i narzędzia rolnicze, zwierzęta gospodarskie oraz zapasy paszy i ściółki, nawozów i środków ochrony roślin – w ilościach wskazanych w ustawie.

2. narzędzia i inne przedmioty niezbędne do pracy zarobkowej wykonywanej osobiście (z wyłączeniem środka transportu) oraz surowce niezbędne do tej pracy na okres 7 dni, a także przedmioty niezbędne do pełnienia służby przez zobowiązanego lub wykonywania przez niego zawodu,
3. dokumenty osobiste, po jednej obrączce z metali szlachetnych zobowiązanego i jego współmałżonka, order i odznaczenia oraz przedmioty niezbędne zobowiązanemu i członkom jego rodziny do nauki lub praktyk religijnych,
4. pieniądze w kwocie 760 zł, kwoty otrzymane na pokrycie wydatków służbowych, w tym kosztów podróży i wyjazdów, kwoty otrzymane, jako stypendia, kwoty otrzymane z tytułu obowiązkowych ubezpieczeń majątkowych,
5. wynagrodzenie za pracę w określonej wysokości [12],
6. świadczenia pieniężne przewidziane w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym (zgodnie z zasadami określonymi w tych przepisach),

7. świadczenia alimentacyjne, świadczenia pieniężne wypłacane w przypadku bezskuteczności egzekucji alimentów, świadczenia rodzinne, dodatki rodzinne, pielęgnacyjne, porodowe, dla sierot zupełnych, zasiłki dla opiekunów, świadczenia z pomocy społecznej, świadczenia wychowawcze, jednorazowe świadczenie "Za życiem" [13], rodzinny kapitał opiekuńczy [14], dofinansowanie obniżenia opłaty rodzica za pobyt dziecka w żłobku, klubie dziecięcym lub u dziennego opiekuna [15], dodatek osłonowy [16], dodatek węglowy [17], dodatek dla gospodarstw domowych z tytułu wykorzystywania niektórych źródeł ciepła i dodatek dla niektórych podmiotów niebędących gospodarstwami domowymi z tytułu wykorzystania niektórych źródeł ciepła [18], dodatek elektryczny [19], refundacja podatku VAT [20], świadczenie wspierające [21], zapomogi udzielone na podstawie ustawy z dnia 11 sierpnia 2021 r. o kasach zapomogowo-pożyczkowych.

Środki egzekucyjne

Są nimi [22]:

- egzekucja z pieniędzy,
- egzekucja z wynagrodzenia za pracę,
- egzekucja ze świadczeń z zaopatrzenia emerytalnego oraz ubezpieczenia społecznego, a także z renty socjalnej,
- egzekucja z rachunków bankowych,
- egzekucja z innych wierzytelności pieniężnych,
- egzekucja z praw z instrumentów finansowych w rozumieniu przepisów o obrocie instrumentami finansowymi, zapisanych na rachunku papierów wartościowych lub innym rachunku, oraz z wierzytelności z rachunku pieniężnego służącego do obsługi takich rachunków,
- egzekucja z papierów wartościowych niezapisanych na rachunku papierów wartościowych,
- egzekucja z praw majątkowych zarejestrowanych w rejestrze akcjonariuszy,
- egzekucja z weksla,
- egzekucja z autorskich praw majątkowych i praw pokrewnych oraz z praw własności przemysłowej,
- egzekucja z udziału w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością,
- egzekucja z pozostałych praw majątkowych,
- egzekucja z ruchomości,
- egzekucja z nieruchomości.

Wszczęcie egzekucji

Organ egzekucyjny wszczyna egzekucję administracyjną na wniosek wierzyciela i na podstawie wystawionego przez niego tytułu wykonawczego [23].

W przypadku zobowiązań podatkowych wierzycielem jest organ podatkowy. Organ egzekucyjny nie bada zasadności i wymagalności obowiązku objętego tytułem wykonawczym, sprawdza natomiast czy egzekucja administracyjna jest dopuszczalna.

Egzekucja administracyjna rozpoczyna się z chwilą:

1. doręczenia zobowiązanemu odpisu tytułu wykonawczego lub wydruku tytułu wykonawczego otrzymanego przez organ egzekucyjny przy wykorzystaniu systemu teleinformatycznego lub elektronicznej kopii odpisu tytułu wykonawczego (gdy zobowiązany ma miejsce zamieszkania lub siedzibę na terenie państwa członkowskiego) lub
2. doręczenia dłużnikowi zajętej wierzytelności zawiadomienia o zajęciu wierzytelności lub innego prawa majątkowego, jeżeli to doręczenie nastąpiło przed doręczeniem zobowiązanemu odpisu tytułu wykonawczego lub
3. podpisania protokołu zajęcia ruchomości przez pracownika obsługującego organ egzekucyjny, jeżeli to podpisanie nastąpiło przed doręczeniem zobowiązanemu odpisu tytułu wykonawczego lub
4. wpisu w księdze wieczystej o wszczęciu egzekucji z nieruchomości lub złożenia wniosku o wpis o wszczęciu egzekucji z nieruchomości do zbioru dokumentów, jeżeli ten wpis lub to złożenie nastąpiło przed doręczeniem zobowiązanemu odpisu tytułu wykonawczego.

Środki zaskarżenia

Postępowanie egzekucyjne jest sformalizowane i podlega kontroli sądu administracyjnego. Naruszenie zasad jest podstawą do złożenia przez zobowiązanego m.in. zarzutu w sprawie egzekucji administracyjnej, skargi na czynności egzekucyjne organu egzekucyjnego lub egzekutora oraz na przewlekłość postępowania egzekucyjnego, zażalenia na wydane postanowienie (prawo do złożenia skargi na przewlekłość postępowania egzekucyjnego i zażalenia przysługuje również wierzycielowi, gdy ustawa tak stanowi).

Podstawą zarzutu w sprawie egzekucji administracyjnej może być [24]:

- nieistnienie obowiązku,
- określenie obowiązku niezgodnie z treścią obowiązku wynikającego z:
 - a. orzeczenia, o którym mowa w art. 3 i art. 4 ustawy,
 - b. dokumentu, o którym mowa w art. 3a § 1 ustawy,
 - c. przepisu prawa, jeżeli obowiązek wynika bezpośrednio z tego przepisu,
- błąd co do osoby zobowiązanego,
- brak uprzedniego doręczenia zobowiązanemu upomnienia, jeżeli jest wymagane [25]
- wygaśnięcie obowiązku w całości albo w części,
- brak wymagalności obowiązku w przypadku:
 - a. odroczenia terminu wykonania obowiązku,
 - b. rozłożenia na raty spłaty należności pieniężnej,
 - c. wystąpienia innej przyczyny niż określona w pkt. 1 i 2.

Zarzuty w sprawie egzekucji administracyjnej składa się do wierzyciela za pośrednictwem organu egzekucyjnego.

W przypadku egzekucji należności pieniężnych państwa członkowskiego i należności pieniężnych przekazanych do egzekucji administracyjnej na podstawie ratyfikowanych umów międzynarodowych, których stroną jest Rzeczpospolita Polska, o których mowa w art. 2 § 1 pkt 8 i 9 ustawy, złożone zarzuty zwraca się zobowiązanemu [26].

Organ egzekucyjny przekazuje niezwłocznie wierzycielowi zarzut w sprawie egzekucji administracyjnej. Wierzyciel wydaje postanowienie, w którym:

- oddała zarzut w sprawie egzekucji administracyjnej,
- uznała zarzut w sprawie egzekucji administracyjnej:
 - a. w całości,
 - b. w części i w pozostałym zakresie oddała ten zarzut;
- stwierdza niedopuszczalność zarzutu w sprawie egzekucji administracyjnej, jeżeli:
 - a. zarzut jest albo był przedmiotem rozpatrzenia w odrębnym postępowaniu podatkowym, administracyjnym lub sądowym,
 - b. zobowiązany kwestionuje w całości albo w części wymagalność należności pieniężnej z uwagi na jej wysokość ustaloną lub określoną w orzeczeniu, od którego przysługuje środek zaskarżenia.

Wniesienie zarzutu nie później niż w terminie 7 dni od dnia doręczenia odpisu tytułu wykonawczego powoduje zawieszenie postępowania egzekucyjnego w całości lub w części do czasu zawiadomienia tego organu o wydaniu ostatecznego postanowienia w sprawie zarzutu. Wierzyciel może wnioskować do organu egzekucyjnego o podjęcie zawieszonego postępowania w całości lub w części. Może także złożyć wniosek o dokonanie zabezpieczenia (zabezpieczenie może być również dokonane z urzędu przez organ egzekucyjny).

Organ egzekucyjny po otrzymaniu zawiadomienia o wydaniu ostatecznego postanowienia:

1. kontynuuje postępowanie egzekucyjne albo podejmuje zawieszone postępowanie egzekucyjne – gdy wierzyciel w postanowieniu oddalił zarzut w sprawie egzekucji administracyjnej albo stwierdził jego niedopuszczalność;
2. zawiesza postępowanie egzekucyjne w całości albo w części – gdy wierzyciel w postanowieniu uznał zarzut w sprawie egzekucji administracyjnej, o którym mowa w art. 33 § 2 pkt 6, jeżeli przyczyna braku wymagalności obowiązku, niemająca charakter trwałego, wystąpiła po wszczęciu egzekucji administracyjnej;
3. umarza postępowanie egzekucyjne w całości albo w części – gdy wierzyciel w postanowieniu uznał zarzut w sprawie egzekucji administracyjnej, o którym mowa w:
 - 33 § 2 pkt 1-5 ustawy,
 - 33 § 2 pkt 6 ustawy, jeżeli przyczyna braku wymagalności obowiązku ma charakter trwały lub wystąpiła przed wszczęciem egzekucji administracyjnej.

Zobowiązany może także złożyć skargę na czynność egzekucyjną organu egzekucyjnego oraz skargę na przewlekłość postępowania egzekucyjnego [27].

Podstawą złożenia skargi na czynność egzekucyjną jest dokonanie przez organ egzekucyjny czynności egzekucyjnej z naruszeniem ustawy lub zastosowanie zbyt uciążliwego środka egzekucyjnego, w ramach którego dokonano czynności egzekucyjnej.

Skargę na czynność egzekucyjną należy wnieść nie później niż w terminie 7 dni od dnia doręczenia zobowiązanemu odpisu dokumentu stanowiącego podstawę dokonania zaskarżonej czynności egzekucyjnej. Skargę rozpatruje organ egzekucyjny, który dokonał zaskarżonej czynności.

Organ egzekucyjny może oddalić skargę lub uwzględnić ją w całości lub w części. W przypadku uwzględnienia skargi, organ egzekucyjny uchyła zaskarżoną czynność egzekucyjną w całości lub w części lub usuwa stwierdzoną wadę czynności.

Na postanowienie organu pierwszej instancji przysługuje zażalenie. Wnosi się je do organu odwoławczego za pośrednictwem organu egzekucyjnego w ciągu 7 dni od doręczenia postanowienia.

Wniesienie skargi na czynność egzekucyjną nie wstrzymuje dalszej realizacji środka egzekucyjnego, w ramach którego dokonano zaskarżonej czynności egzekucyjnej. Jednak organ egzekucyjny może w uzasadnionych przypadkach wstrzymać dalszą realizację tego środka egzekucyjnego do dnia, w którym postanowienie w sprawie skargi na czynność egzekucyjną stanie się ostateczne.

Skarga na przewlekłość postępowania egzekucyjnego przysługuje:

- zobowiązanemu,
- wierzycielowi, który nie jest jednocześnie organem egzekucyjnym,
- podmiotowi, którego interes prawny lub faktyczny został naruszony w wyniku niewykonania obowiązku,
- organowi zainteresowanemu w wykonaniu obowiązku.

W zakresie nieuregulowanym w ustawie o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, w postępowaniu egzekucyjnym stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego.

Postępowanie zabezpieczające

Organ egzekucyjny zabezpiecza należność pieniężną, w przypadku gdy brak takiego zabezpieczenia mógłby utrudnić lub udaremnić egzekucję, w szczególności jeżeli stwierdzono:

- brak płynności finansowej zobowiązanego,
- unikanie wykonania obowiązku przez nieujawnianie zobowiązań, które powstają z mocy prawa lub nierzetelne prowadzenie ksiąg podatkowych,
- wyprzedaż majątku przez zobowiązanego,
- brak oświadczenia [28], mimo wezwania do jego złożenia albo niewykazanie w złożonym oświadczeniu wszystkich rzeczy lub praw, które podlegają ujawnieniu.

Jeżeli brak zabezpieczenia mógłby utrudnić lub udaremnić egzekucję, może być ono dokonane również przed ustaleniem albo określeniem kwoty należności pieniężnej [29]. Istnieje również możliwość zabezpieczenia na majątku płatnika, inkasenta, a także na majątku innych osób [30].

Organ egzekucyjny dokonuje zabezpieczenia na wniosek:

- wierzyciela należności pieniężnych [31] i na podstawie wydanego przez niego zarządzenia zabezpieczenia lub dalszego tytułu wykonawczego,
- wierzyciela lub innego organu egzekucyjnego, który prowadzi postępowanie egzekucyjne, i na podstawie dalszego tytułu wykonawczego, w przypadkach określonych odpowiednio w art. 32a § 3 albo art. 35 § 2
- państwa członkowskiego i na podstawie zarządzenia zabezpieczenia, zagranicznego tytułu wykonawczego, dokumentu zabezpieczenia albo jednolitego tytułu wykonawczego, w zakresie należności pieniężnych państw członkowskich,
- państwa członkowskiego lub państwa trzeciego i na podstawie zarządzenia zabezpieczenia albo zagranicznego tytułu wykonawczego, w zakresie należności pieniężnych państw trzecich.

Organ egzekucyjny może także dokonać zabezpieczenia na podstawie tytułu wykonawczego [32] z urzędu.

Na podstawie zarządzenia zabezpieczenia, dokumentu zabezpieczenia, tytułu wykonawczego, zagranicznego tytułu wykonawczego albo jednolitego tytułu wykonawczego organ egzekucyjny dokonuje zabezpieczenia należności pieniężnej przez:

1. zajęcie pieniędzy, wynagrodzenia za pracę, wierzytelności z rachunków bankowych, innych wierzytelności i praw majątkowych lub ruchomości,
2. obciążenie nieruchomości zobowiązanego hipoteką przymusową, w tym przez złożenie dokumentów do zbioru dokumentów w przypadku nieruchomości, która nie ma założonej księgi wieczystej,
3. obciążenie statku morskiego lub statku morskiego w budowie zastawem wpisanym do rejestru okrętowego (hipoteka morska przymusowa),
4. ustanowienie zakazu zbywania i obciążania nieruchomości, która nie ma założonej księgi wieczystej albo której księga wieczysta zginęła lub uległa zniszczeniu,
5. ustanowienie zakazu zbywania spółdzielczego prawa do lokalu mieszkalnego, spółdzielczego prawa do lokalu użytkowego lub prawa do domu jednorodzinnego w spółdzielni mieszkaniowej.

Jeżeli organ egzekucyjny nie jest jednocześnie wierzycielem, obciążenia nieruchomości hipoteką przymusową lub statku morskiego (statku morskiego w budowie) hipoteką morską przymusową dokonuje wierzyciel, a jeżeli wierzycielem jest państwo członkowskie lub państwo trzecie – organ egzekucyjny, który działa we własnym imieniu i na rzecz tego państwa. Przed skierowaniem wniosku do sądu o ustanowienie hipoteki przymusowej lub do izby morskiej o ustanowienie hipoteki morskiej przymusowej, wierzyciel występuje do organu egzekucyjnego o nadanie klauzuli o skierowaniu tytułu wykonawczego do egzekucji lub zarządzenia zabezpieczenia do wykonania.

Wydane w formie dokumentu papiery wartościowe, zajęte w celu zabezpieczenia należności pieniężnych, są składane do depozytu organu egzekucyjnego. Natomiast zabezpieczone pieniądze wpłaca się na wydzielony, oprocentowany rachunek bankowy organu egzekucyjnego z oprocentowaniem udzielonym przez bank dla wkładów wypłacanych na każde żądanie. Jeżeli pieniądze będą zabezpieczone dłużej niż 3 miesiące, na wniosek zobowiązanego, wpłaca się je na rachunek lokaty terminowej [33].

Na wniosek zobowiązanego, należność pieniężna może być zabezpieczona przez złożenie kaucji. Kwotę kaucji określa organ egzekucyjny, jednak nie może być ona wyższa od należności, która podlega zabezpieczeniu.

Zobowiązany nie może rozporządzać zabezpieczonym składnikiem majątkowym. Za zgodą organu egzekucyjnego może jednak opłacać z zajętego rachunku bankowego wydatki niezbędne dla wykonywania działalności gospodarczej. W tym celu musi przedstawić wiarygodne dokumenty, które świadczą o konieczności poniesienia tych wydatków.

Zajęcie zabezpieczające nie pozbawia zobowiązanego prawa do polecenia zapłaty zabezpieczonej należności pieniężnej ze środków pieniężnych znajdujących się na rachunku.

Zawieszenie i umorzenie postępowania

Zawieszenie postępowania egzekucyjnego następuje w całości lub części w razie:

- wstrzymania wykonania, odroczenia terminu wykonania obowiązku albo rozłożenia na raty spłat należności pieniężnych,
- śmierci zobowiązanego, jeżeli obowiązek nie jest ściśle związany z osobą zmarłego, a jest prowadzona egzekucja z rzeczy lub prawa majątkowego, które nie wygasło wskutek śmierci zobowiązanego
- utraty zdolności do czynności prawnych przez zobowiązanego i braku jego przedstawiciela ustawowego,
- żądania wierzyciela,
- innych przypadków przewidzianych w ustawach.

Organ egzekucyjny wydaje postanowienie o zawieszeniu postępowania egzekucyjnego lub o odmowie zawieszenia tego postępowania, na które przysługuje zażalenie.

Postępowanie egzekucyjne umarza się w całości lub w części w przypadku:

- niedopuszczalności egzekucji administracyjnej, w tym ze względu na zobowiązanego,
- niespełnienia w tytule wykonawczym wymogów określonych w art. 27 ustawy,
- gdy zobowiązany zmarł, a obowiązek:
 - a. jest ściśle związany z zobowiązanym,
 - b. nie jest ściśle związany z zobowiązanym, a egzekucja jest prowadzona wyłącznie z prawa majątkowego, które wygasło wskutek śmierci zobowiązanego,
- gdy postępowanie egzekucyjne zawieszone na żądanie wierzyciela nie zostało podjęte przed upływem 12 miesięcy od dnia zgłoszenia tego żądania,
- gdy z wnioskiem o umorzenie postępowania egzekucyjnego wystąpi wierzyciel,
- wynika to z innych przypadków przewidzianych w przepisach prawa.

Postępowanie egzekucyjne może być również umorzone w przypadku stwierdzenia, że w postępowaniu egzekucyjnym nie uzyska się kwoty przewyższającej koszty egzekucyjne.

Organ wydaje postanowienie w sprawie umorzenia postępowania egzekucyjnego na żądanie zobowiązanego, wierzyciela albo z urzędu. Zażalenie przysługuje zobowiązanemu oraz wierzycielowi niebędącemu jednocześnie organem egzekucyjnym. Postanowienie o umorzeniu postępowania egzekucyjnego zawiera także informację o uchyleniu czynności egzekucyjnych [34]. W przypadku umorzenia postępowania egzekucyjnego z przyczyny określonej w § 1 pkt 4 lit. b i pkt 5-7 oraz § 2 ustawy pozostają w mocy skutki związane z zastosowaniem środka egzekucyjnego.

Przypisy:

- [1] zasady postępowania oraz środki przymusu, jakie mogą być stosowane przez administracyjne organy egzekucyjne w celu doprowadzenia do wykonania przez zobowiązanych ich obowiązków, uregulowane zostały w ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji – zwana dalej ustawą
- [2] organy wymienione w art. 19 ustawy
- [3] do których stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa - dalej Ordynacja podatkowa
- [4] do których stosuje się przepisy ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych
- [5] określone w art. 3a ustawy
- [6] o którym mowa w art. 175 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/2446 z dnia 28 lipca 2015 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 w odniesieniu do szczegółowych zasad dotyczących niektórych przepisów unijnego kodeksu celnego
- [7] o której mowa w art. 132 ust. 2 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi
- [8] o którym mowa w art. 37a ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego
- [9] o której mowa w art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2023 r. o Funduszu Ochrony Rolnictwa
- [10] o którym mowa w art. 34 ust. 4 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne
- [11] zgodnie z art. 8-12 ustawy
- [12] zgodnie z przepisami Kodeksu Pracy
- [13] o którym mowa w art. 10 ustawy z dnia 4 listopada 2016 r. o wsparciu kobiet w ciąży i rodzin "Za życiem"
- [14] o którym mowa w ustawie z dnia 17 listopada 2021 r. o rodzinnym kapitale opiekuńczym
- [15] o którym mowa w art. 64c ust. 1 ustawy z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3
- [16] o którym mowa w ustawie z dnia 17 grudnia 2021 r. o dodatku osłonowym
- [17] o którym mowa w ustawie z dnia 5 sierpnia 2022 r. o dodatku węglowym
- [18] o których mowa w ustawie z dnia 15 września 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach w zakresie niektórych źródeł ciepła w związku z sytuacją na rynku paliw

[19] o którym mowa w ustawie z dnia 7 października 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców energii elektrycznej w 2023 roku w związku z sytuacją na rynku energii elektrycznej

[20] o której mowa w art. 18 ustawy z dnia 15 grudnia 2022 r. o szczególnej ochronie niektórych odbiorców paliw gazowych w 2023 r. oraz w 2024 r. w związku z sytuacją na rynku gazu

[21] o którym mowa w ustawie z dnia 7 lipca 2023 r. o świadczeniu wspierającym

[22] zgodnie z art. 1a pkt 12 lit. a ustawy

[23] zgodnie z art. 26 § 1 ustawy

[24] zgodnie z art. 33 ustawy

[25] o którym mowa w art. 15 § 1 ustawy, jeżeli doręczenie to jest wymagane zgodnie z rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 30 października 2014 r. w sprawie określenia należności pieniężnych, których egzekucja może być wszczęta bez uprzedniego doręczenia upomnienia

[26] odesłanie w art. 33 § 3 ustawy do art. 17a

[27] zgodnie z art. 54 i 54a ustawy

[28] o którym mowa w art. 39 § 1 Ordynacji podatkowej

[29] na podstawie art. 33 Ordynacji podatkowej

[30] zgodnie z art. 33b, art. 115, art. 116, art. 116a oraz art. 117b Ordynacji podatkowej

[31] określonych art. 2 § 1 pkt 1-7 ustawy

[32] w przypadkach określonych w art. 32a § 3, art. 32c § 2 i art. 35 § 2 ustawy oraz w przypadkach określonych w art. 79 ust. 5 ustawy o wzajemnej pomocy

[33] o którym mowa w art. 165 § 2 ustawy

[34] zgodnie z art. 60 § 1 zdanie pierwsze